

« Siehe, es ist alles neu geworden. Wer zu Christus gehört ist ein neuer Mensch geworden. Was er früher war, ist vorbei ; etwas ganz Neues hat begonnen. »

In dr Bible wird s'Wort « neu » sehr oft bruucht. Es wird nit numme vom nöie Mensch gredet sondern au vom Nöigeborewärde, vom nöie Härz, vom nöie Bund, vom nöie Jerusalem, vom nöie Himmel und vo dr nöie Aerde.

Worum also redet d'Bible so uffällig oft vom « Nöie » ?

Sicher nit, will das wo Nöi isch, eifach als besser agluegt wird, als das, wo alt isch, numme drum will's nöier, aktueller, trendiger isch.

D'Tatsach allei, dass öppis nöi isch, macht's nit göttlicher.

Niene in dr Bible isch drvo d'Red, dass Gott dr ständig Fortschritt vom schlächtere zum Bessere garantiert.

Ae Kultur isch nit besser, will sie dr Färnseh oder dr Computer erfunde und gnutzt het.

Ae Kultur cha nit für sich in Aspruch neh, dass Gott uf ihrer Site schtoht, nur will sie d'Atomspaltig und d'Gentechnologie erfunde het.

Die Erfindigä, dr Fortschritt sii keini Indizie drfür, vo Gott userwählt z'si.

Gott isch nit ä Gott vom Fortschritt, sonder ä Gott vom Nöie ! Dr gliich Ton schlön d'Prophete und d'Aposchtel a, wenn sie vom Nöie rede. Nöi im bibl. Sinn meint also nit dr Fortschritt, sondern öppis anders. Aber was denn ?

Gönge mir ämol vo unsererne gängige zittlich verstandene Begriff vo nöi und alt us. Sobald öppert gebore sich, d.h. sobald är nöigebore isch, wird är alt. Läbe heisst au alt wärde. Und zuegspitzt cha me säge : Läbe heisst stärbe. Däm chönne mir nit uswiiche. Unter dere Bedingig läbe mir.

Altwärde isch s'Schicksal vo allem Gschaffene, dä Stärne und em Gras, vo dä Mensche und dä Tier, vo dä Natione vom Himmel und dr Aerde. Alli altere und vergönge.

Alles Läbe wachst aber au. Und es läbt au numme, solangs wachst.

D'Mensche sin immer fasziniert gsi vo däm Gsetz vom wachse.

Es isch so faszinierend dass vieli, alles wo's Wachstum förderet, als guet aluege, und als schlächt das, wo s'Wachstum hemmt.

Aber wenn mir das Gsetz vom Wachstum us ämene andere Blickwinkel aluege, merke mir, dass es au ä Tragik beinhaltet.

Ob ä Zälle wachst, öb d'Seel wachst oder öb ä gschichtlichs Ziitalter wachst : wachse isch immer ä Gwünn und ä Verlust ; es isch beides : Erfüllig und Opfer. Jedem Wachstum müen vieli Entwicklmgöglichkeite gopferet wärde, für die ainti Möglichkeit, für die mir uns entschlosse hän. Wär sich intensiv sim Hobby widmet, muess drfür vielleicht uf d'Karriere im Bruef verzichte. Wär sich für ä Mohlerlehr entschiede het, cha nit glienzitig Schriiner wärde, au wenn är's gärn würd. Wär sini Ehe het müesse lo scheide, cha das nümm rückgängig mache.

Jedi Entscheidig het ihre Priis. Mir chönne nie alles mache, wo mir gärn würde.

Läbe bedütet au, sich immer wieder z'entscheide und durch die Entscheid Möglichkeite uszschliesse. Durch das wird s'Läbe, wenn's wachst, änger,

obwohl's grösser und stärker wird. Jedi Entscheidig bringt uns witer, macht uns gliichzeitig aber au älter.

D'Jugend verkörperet Offeheit. Aber jedi Entscheidig macht Türe zue.

Duurend müend mir uns entscheide und duurend verschliesse sich Türe.

S'Wachse isch ä Chance, beinhaltet viili Möglichkeite, het aber ebe au dä tragischi Aschpäkt.

Die Möglichkeit wo mir hän müesse ufgeh, wo mir us unserem Läbe hän müesse usschliesse, würke amme au no wiiter in unserem Läbe. So ussgschlossen Möglicheite sin meischtens nit eifach verbi und vergässe, sie chönne uf ganz verschiedeni Art in uns wiiterwürke.

Wenn mir zum Bispiil **die** Möglichkeit, all das, wo mir gärn gmacht hätte. in uns lön lo stärbe oder au hän müesse lo stärbe, cha das hart und aggressiv mache. Es gitt Lüt, dene gönge usgflippti Jungi uf d' Närve, sie störe sich dra, wie sie Freiheite gniess, wo me fröhner numme drvo träumt het. Es git sicher Gründ, dass eim das nit passt, aber viellicht het me jo au Müeh drmit, will me sich sälber au gärn ämol hätti lo goh und ä chlei usgflippt wär, das aber us irgendwelche Gründ nie het chönne.

So ussgschlossen Läbenschmöglichkeite chönne sich aber au gege aim sälber wände. Sie möche sich denn mängisch als Chreft bemerkbar, wo uns chrank chönne mache, wo uns chönne gföhrlich würde. S'tändige Chopfweh vonäre Frau isch verursacht worde, will sie sich in ihrem Bruef nümm wohl gfühlt het und unter dä Arbeitsbedingigä glitte het. Vo däm Momänt a, wo sie d'Kündigung gschriebe het, isch s'Chopfweh verschwunde.

So hän ebe oft au Läbenschmöglichkeite, wo mir **nit** realisiere ä Ifluss uf unser Läbe.

So bringe uns Entscheidige, wo mir im Lauf vom Läbe müen fälle, nit numme wiiter, lön uns nit numme wachse, sin nit numme befreiend, sondern sin oft au verbunde mit Sälbschtbegräncig. Im nochhinein als falsch erkannti Entscheidige, gän aim mängisch ä Läbe lang z'bisse. Drzue chunnt, dass d'Entscheidige wo mir träffe in dä sältenschte Fäll nur uns sälber beträffe. Wenn sich ä Familievater entscheidet d'Stell z'wächsle, bedüdet das mängisch für die ganzi Familie z'zügle. Das isch für dr Rescht vo dr Familie nit liicht und oft mit Problem verbunde.

Wär raucht, beiflusst au d'Luft vo andere. Mit unsererne Entscheidige begränze mir au anderi. Was für eine cha guet si, isch in sinä Uswürkigä für ä andere ä Problem.

Und bi viilem wo mir möche uf em Wäg vo unserem Läbe, lade mir Schuld uf. Alli vo uns, öb mir wänn oder nit. Keine chunnt schuldfrei durchs Läbe. Dass mir in unserem Läbe Schuld ahüffe, däm sin mir unterworfe. Doch däm schlöht s'Nöie vo Gott entgege.

Das Nöie entstoht us däm, wo jensits vom Alte und jensits vom Noie liggt, us em Ewige. S'Nöie vo Gott het ä Qualität, wo mir nit chönne vergliiche mit unserem menschl. Nöie, öppe mit em Fortschritt in der Medizin.

Mit dr modärne Medizin chönne mir hüt zwar hüffig Liide mildere und Läbe verlängere, aber no lang nit Läbe **verändere**.

Mit dr modärne Medizin versueche mir die körperl. Symptom z'bekämpfe vo all däm, wo an uns nagt, wo uns belaschtet vo eigener Schuld, oder Schuld vo andere, unter dere mir liide.

Mir chönne lindere und versueche s'Läbe z'verlängere, aber s'Läbe verändere chönne mir nit.

S'göttliche Nöie het aber d'Chraft, s'Läbe z'veändere. D 'Ahüffig vo Schuld in unserem Läbe wird drbi durchbroche und däm sait d'Bible **Vergäbig**.

« Gedenkt nicht der vorigen Dinge und vertieft euch nicht in das Alte », sait ä Prophet. Dr Inhalt vo dr prophetische wie vo dr neu-testamäntlichä Verkündigung isch darum d'Vergäbig.

Vergäbig heisst aber nit s'oberflächliche Vergässe vo Schuld, sondern es isch ä Veränderig, wo tief in uns inne muess stattfinde.

Ae nöigwordene Mensch im bibl. Sinn isch also ä Mensch, wo sich Vergäbig loht lo zuespräche. D'Vergäbig ermöglichts, dass mir immer wieder d'Chance bechömmme nöi azfange. Doch d'Vergäbig isch nüt eifachs. D'Gnad isch nit billig z'ha.

Vergäbig erläbe, wo uns befreit, chönne mir numme, wenn au mir parat sin z'vegeh. So wie mir das im Unservater bätte : « Vergib uns unsere Schuld, wie auch wir vergeben unseren Schuldigern ».

Die Bitt schtoht nit zuefälligerwiis grad hinter dr Bitt ums tägl. Brot. Dass uns d'Schuld vergeh wird und au mir chönne vergeh, isch für unseri Seel, unseri geischtigi Gsundheit so wichtig wie's Brot für ä Körper. Unvergäbeni Schuld belaschtet ä Läbe, cha ä Läbe vergifte.

D'Vergäbig will uns verändere. Und sich verändere cha weh mache : Vorurteil, schtarki inneri Barriere, Sicherheitsbedänke müen durchbroche würde, damit d'Vergäbig cha erläbt würde.

Die biblische Botschaft vom **nöie** Wäg will uns aber Muet mache, dä Wäg vo dr Vergäbig z'go.

Ae nöie Mensch im bibl. Sinn isch ä Mensch wo d'Versöhnig suecht, wo sich ussöhnt mit sinärä Vergangeheit, mit sim Schicksal, aber au mit sinä Mitmenschä und Gott.

Amen